

ІХ

Три неділі вже кум у арешті сидів,
А селом якийсь шум, наче рій той, гудів.

Ось Пазюк молодий у попа, неборак,
Кладе п'ятку на стіл і говорить ось так:

«Єгомостику, горе на мене найшло!
«Ти вкрав тата сотки! — так гуде все село.—

Бідний кум через тебе в арешті терлить».
Єгомостику, радьте, що маю робить?»

Піп плечима стиснув: «То, небоже, біда!»
А Пазюк молодий хитро так повіда:

«У неділю на хрест і на слово святе
Перед всіми людьми я присягну на те,
Що татуньових грошей не маю».

«Добре, сину! Присягу тобі проведу.
Та гляди, щоб не впав ти в велику біду!

Бо присяга страшна! Лиш одну мені річ
Відповідж: чи ти взяв тії гроші в ту ніч?
Як на сповіді, правди жадаю».

«Як на сповіді! Отче... Та взяв чи не взяв,
А бігме, що нерушані вчора віддав.
І присягну, най встиду між хлопством не маю».